

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 23. novembra 2015?*

„Ničnostna tožba — Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 — Društvo — Neobstoj neposrednega nanašanja na člane — Nedopustnost“

V zadevi T-670/14,

Milchindustrie-Verband eV s sedežem v Berlinu (Nemčija),

Deutscher Raiffeisenverband eV s sedežem v Berlinu,

ki ju zastopata I. Zenke in T. Heymann, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo K. Herrmann, T. Maxian Rusche in R. Sauer, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti sporočila Komisije z dne 28. junija 2014, naslovljenega „Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020“ (UL C 200, str. 1), v delu, v katerem sektor mlekarstva in sirarstva (NACE 10.51) ni naveden v Prilogi 3 k temu sporočilu,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik (poročevalec), I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* ? Jezika postopka: nemščina.

Sklep

Dejansko stanje

Izpodbijane smernice

1 Evropska komisija je 28. junija 2014 sprejela sporočilo, naslovljeno „Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020“ (UL C 200, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijane smernice).

2 V oddelku 3.7.2 izpodbijanih smernic so opredeljeni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati pomoči, ki jih države članice odobrijo v obliki znižanj finančne podpore za energijo iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: znižanja), da bi se štejele za združljive z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(c) PDEU. V točki 185 izpodbijanih smernic je navedeno:

„Pomoč mora biti omejena na sektorje, katerih konkurenčni položaj je izpostavljen tveganju zaradi stroškov, ki izhajajo iz financiranja podpore za energijo iz obnovljivih virov zaradi njihove elektro-intenzivnosti in izpostavljenosti mednarodni trgovini. V skladu s tem se lahko pomoč dodeli le, če podjetje spada v sektorje iz Priloge 3 [k izpodbijanim smernicam]. Ta seznam naj bi se uporabljal le za namene upravičenosti do te posebne oblike nadomestila.“

3 V opombi 85 v izpodbijanih smernicah, vstavljeni na konec predzadnjega stavka točke 185, je navedeno:

„Komisija meni, da taka tveganja obstajajo v sektorjih, ki se na ravni EU soočajo z 10-odstotno intenzivnostjo trgovine, kadar elektro-intenzivnost sektorja na ravni EU dosega 10 %. Poleg tega podobno tveganje obstaja v sektorjih z manjšo, vendar vsaj 4-odstotno trgovinsko izpostavljenostjo in veliko večjo elektro-intenzivnostjo, tj. vsaj 20-odstotno, ali pa v sektorjih, ki so si gospodarsko podobni (npr. zaradi zamenljivosti proizvodov). Prav tako bi se sektorji z nekoliko manjšo, vendar vsaj 7-odstotno elektro-intenzivnostjo, ki se soočajo z zelo veliko trgovinsko izpostavljenostjo, tj. vsaj 80-odstotno, soočali z enakim tveganjem. Seznam upravičenih sektorjev je bil pripravljen na tej podlagi. Nazadnje, naslednja sektorja sta bila vključena, ker sta gospodarsko podobna navedenim sektorjem in proizvajata zamenljive proizvode (litje jekla, lahkih kovin in neželeznih kovin [...]); pridobivanje sekundarnih surovin [...].“

4 V točki 186 izpodbijanih smernic je navedeno:

„Da se upošteva morebitna heterogenost nekaterih sektorjev v zvezi z elektro-intenzivnostjo, lahko država članica podjetje vključi tudi v svojo nacionalno shemo [znižanj], če ima podjetje vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnost in pripada sektorju z vsaj 4-odstotno trgovinsko intenzivnostjo na ravni Unije, čeprav ne spada v nobenega od sektorjev iz Priloge 3 [k izpodbijanim smernicam].“

5 V Prilogi 3 k izpodbijanim smernicam (v nadaljevanju: Priloga 3), naslovljeni „Seznam upravičenih sektorjev v skladu z oddelkom 3.7.2 [izpodbijanih smernic]“, so naštetih gospodarski sektorji, v katerih bi bila podjetja lahko upravičena do znižanja, ki ga Komisija šteje za združljivega z notranjim trgov, ne da bi morala posamično doseči določeno elektro-intenzivnost.

6 V Prilogi 5 k izpodbijanim smernicam (v nadaljevanju: Priloga 5), naslovljeni „Sektorji znotraj rudarstva in predelovalnih dejavnosti, ki niso vključeni na seznam iz Priloge 3 in imajo najmanj 4-odstotno intenzivnost trgovine z državami zunaj EU“, so naštetih nekateri gospodarski sektorji, ki jih ni

v Prilogi 3 in v katerih bi bila podjetja lahko upravičena do znižanja, ki ga Komisija šteje za združljivega z notranjim trgovom, če posamično dosegajo 20-odstotno elektro-intenzivnost. Med temi sektorji je naveden sektor mlekarstva in sirarstva (NACE 10.51) (v nadaljevanju: sektor mleka).

Tožeči stranki

- 7 Tožeči stranki Milchindustrie-Verband eV in Deutscher Raiffeisenverband eV sta združenji, katerih namen sta zastopanje in zaščita interesov nemške mlečne industrije in podjetij v nemškem agroživilskem sektorju. Člani Milchindustrie-Verband so podjetja in zadrage, ki v Nemčiji zagotavljajo približno 95 % oskrbe z mlekom in 100 % izvoza. Med člani Deutscher Raiffeisenverband pa so podjetja, ki trgujejo s kmetijskimi proizvodi ter se ukvarjajo s predelavo in trženjem proizvodov živalskega izvora in rastlinskih proizvodov, vključno z mlekom.

Postopek in predlogi strank

- 8 Tožeči stranki sta 19. septembra 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo, v kateri Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- izpodbijane smernice razglasi za nične, v delu, v katerem sektor mleka ni naveden v Prilogi 3;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 9 Komisija je 4. decembra 2014 z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991. V njem Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
  - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.
- 10 Tožeči stranki sta stališča glede ugovora nedopustnosti vložili 19. januarja 2015. V njih Splošnemu sodišču predlagata, naj zavrne ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(4), prvi pododstavek, Poslovnika z dne 2. maja 1991 in nadaljuje postopek.

Pravo

- 11 Če tožena stranka to predlaga, lahko Splošno sodišče na podlagi člena 130(1) Poslovnika Splošnega sodišča odloči o nedopustnosti ali nepristojnosti, ne da bi odločalo o zadevi po vsebini.
- 12 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin v spisu dejansko stanje dovolj razjasnjeno, zato bo odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.

Uvodne opombe o predmetu spora

- 13 Tožeči stranki predlagata razglasitev ničnosti izpodbijanih smernic, kolikor sektor mleka ni naveden v Prilogi 3, čeprav dosega več kot 10-odstotno intenzivnost trgovine in elektro-intenzivnost. Tožeči stranki navajata, da je Priloga 3 izčrpna in da mora biti njena vsebina natančno prenesena v nemško zakonodajo. Tako naj bi bili sektorji, naštetih v Prilogi 3, navedeni na seznamu 1 v Prilogi 4 k Erneuerbare-Energien-Gesetz (nemški zakon o obnovljivih virih energije) z dne 21. julija 2014 (BGBl. 2014 I, str. 1066, v nadaljevanju: EEG 2014), ki se nanaša na sektorje, ki so lahko upravičeni do znižanja. Sektorji, naštetih v Prilogi 5, med katerimi je sektor mleka, naj bi bili navedeni na seznamu 2

v Prilogi 4 k EEG 2014, ker člen 64 tega zakona za podjetja, ki spadajo v te sektorje, določa strožje zahteve za odobritev znižanj. Posledično naj bi bile lahko le redke mlekarne, ki izpolnjujejo te stroge pogoje, upravičene do znižanja, kar naj bi resno ogrozilo mednarodno konkurenčnost in obstoj približno 80 % nemških mlekarn.

Dopustnost

- 14 Najprej je treba opozoriti, da so tožbe, ki so jih vložili združenja ali skupine, v skladu s sodno prakso dopustne v treh primerih: če zastopajo interese oseb, ki bi jim bilo sicer procesno upravičenje priznано posamično; če jih zadevni akt posamično zadeva zaradi njihovih interesov kot združenj ali skupin (predvsem kadar je akt, za katerega se zahteva razglasitev ničnosti, prizadel njihov pogajalski položaj) ali če so jim z zakonsko določbo izrecno priznane določene procesne sposobnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 18. marca 2010, Forum 187/Komisija, T-189/08, ZOdl., EU:T:2010:99, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 15 V obravnavani zadevi tožeči stranki, prvič, ne navajata nobene določbe, ki jima priznava procesne pravice v zvezi z izpodbijanimi smernicami, in drugič, ne trdita, da sta imeli poseben pogajalski položaj v postopku sprejetja teh smernic. Kot Komisija pravilno trdi in tožeči stranki priznavata, je zato dopustnost tožbe odvisna le od tega, ali bi bila podjetja, ki delujejo v sektorju mleka in ki jih zastopata tožeči stranki (v nadaljevanju: zastopana podjetja), procesno upravičena predlagati razglasitev ničnosti izpodbijanih smernic, v delu, v katerem sektor mleka ni naveden v Prilogi 3.
- 16 Dalje, opozoriti je treba, da lahko v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU fizične ali pravne osebe pod pogoji iz prvega in drugega odstavka te iste določbe vložijo tožbe zoper akte, ki niso naslovljeni nanje, v dveh primerih, in sicer, na eni strani, če se zadevni akt nanje neposredno in posamično nanaša ter, na drugi strani, če gre za predpis, ki se nanje neposredno nanaša, a ne potrebuje izvedbenih ukrepov.
- 17 Zato je treba preučiti, ali za zastopana podjetja glede na izpodbijane smernice velja kateri izmed dveh primerov, omenjenih v prejšnji točki, kar Komisija izpodbija. Ker oba primera predpostavljata, da se izpodbijani akt neposredno nanaša na tožečo stranko, je treba najprej preučiti to merilo.
- 18 V zvezi s tem je treba poudariti, da je izraz „ki se nanje neposredno [...] nanašajo“ enak v obeh primerih, predvidenih v členu 263, četrti odstavek, PDEU, in da je bil kot tak povzet iz člena 230, četrti odstavek, ES, čeprav je bil v zadnjeimenjeni določbi omenjen le prvi od teh primerov. Razsojeno je bilo že, da pojma neposredno nanašanje v okviru drugega izmed navedenih primerov ni mogoče razlagati bolj restriktivno, kot se ta pojem razlaga v okviru prvega primera (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011, Microban International in Microban (Europe)/Komisija, T-262/10, ZOdl., EU:T:2011:623, točka 32). Noben element pa ne omogoča sklepanja, da bi bilo treba v obravnavani zadevi pogoj neposrednega nanašanja razlagati manj restriktivno, če bi bile izpodbijane smernice predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov.
- 19 Komisija trdi, da se izpodbijane smernice na zastopana podjetja ne nanašajo neposredno, kar tožeči stranki izpodbijata.
- 20 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso pogoj, da mora akt Unije, kot to predvideva člen 263, četrti odstavek, PDEU, fizično ali pravno osebo neposredno zadevati, zahteva, da ima izpodbijani akt neposredne učinke na pravni položaj posameznika in naslovnikom tega akta, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih izvedbenih pravil (glej sodbo z dne 13. marca 2008, Komisija/Infront WM, C-125/06 P, ZOdl., EU:C:2008:159, točka 47 in navedena sodna praksa).

- 21 Enako velja tudi, kadar je možnost, da naslovniki ne izpolnijo akta Unije, zgolj teoretična, ker ni dvoma o njihovi volji za izpolnitev akta (sodbi z dne 5. maja 1998, Dreyfus/Komisija, C-386/96 P, Recueil, EU:C:1998:193, točka 44, in Glencore Grain/Komisija, C-404/96 P, Recueil, EU:C:1998:196, točka 42; v tem smislu glej tudi sodbi z dne 23. novembra 1971, Bock/Komisija, 62/70, Recueil, EU:C:1971:108, točke od 6 do 8, in z dne 17. januarja 1985, Piraiki-Patraiki in drugi/Komisija, 11/82, Recueil, EU:C:1985:18, točke od 8 do 10).
- 22 Zato je treba preučiti, ali imajo izpodbijane smernice take neposredne učinke na pravni položaj zastopanih podjetij, kar Komisija izpodbija.
- 23 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Komisija lahko sprejme smernice za izvrševanje svoje diskrecijske pravice, zlasti na področju državnih pomoči. Če okvirna pravila, ki jih vsebujejo, niso v nasprotju s pravili Pogodbe, so za institucijo zavezujoča (glej v tem smislu sodbe z dne 24. februarja 1987, Deufil/Komisija, 310/85, Recueil, EU:C:1987:96, točka 22; z dne 24. marca 1993, CIRFS in drugi/Komisija, C-313/90, Recueil, EU:C:1993:111, točki 34 in 36, in z dne 15. oktobra 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Recueil, EU:C:1996:383, točka 42).
- 24 Zato je Komisija s sprejetjem izpodbijanih smernic sprejela načeloma zavezujočo zavezo, da bo izvajala – kot je bilo napovedano v teh smernicah – svojo diskrecijsko pravico za presojo združljivosti pomoči, zajetih s temi smernicami, z notranjim trgov. Zlasti se je zavezala, da ne bo za združljivega z notranjim trgov štela nobenega znižanja, ki ga bo država članica odobrila v korist sektorja, ki ni naveden v Prilogi 3, in da bo za združljivo z notranjim trgov štela znižanje, odobreno podjetju, ki je del sektorja, navedenega v Prilogi 5, le če je to doseglo 20-odstotno elektro-intenzivnost.
- 25 Vendar zgoraj navedeno ne pomeni, da se izpodbijane smernice neposredno nanašajo na zastopana podjetja.
- 26 Namreč, prvič, kar zadeva zastopana podjetja, upravičena do znižanja, ki ga je Zvezna republika Nemčija priglasila Komisiji in glede katerega sklep o združljivosti z notranjim trgov še ni bil sprejet pred datumom začetka uporabe izpodbijanih smernic, je seveda res, kot trdita tožeči stranki, da se te smernice v skladu z njhovima točkama 246 in 247 uporabljajo od 1. julija 2014 in do 31. decembra 2020 za vse ukrepe pomoči, glede katerih bo morala Komisija odločiti, tudi za tiste, ki so bili priglašeni pred prvim navedenim datumom. Vendar lahko Komisija izpodbijane smernice za tako znižanje uporabi le v okviru odločbe iz člena 4(2) in (3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339) ali odločbe o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU ali pa, nazadnje, odločbe o zaključku tega postopka na podlagi člena 7 Uredbe št. 659/1999. Na zastopana podjetja pa bi se lahko neposredno nanašale te odločbe, če bi bilo v njih ugotovljeno, da znižanje, do katerega so upravičena, ni združljivo z notranjim trgov, ker sektor mleka ni naveden v Prilogi 3, ne pa navedena priloga. Zastopana podjetja bi lahko izpodbijala zakonitost teh odločb pred Splošnim sodiščem in med drugim trdila, da bi moral biti sektor mleka naveden v Prilogi 3.
- 27 Drugič, kar zadeva zastopana podjetja, upravičena do znižanja, ki ga je Zvezna republika Nemčija priglasila Komisiji in ki ga je ta štela za pomoč, pred datumom začetka uporabe izpodbijanih smernic združljivo z notranjim trgov, je treba ugotoviti, da v skladu s točko 250 teh smernic Komisija predlaga potrebne spremembe obstoječih pomoči za njihovo usklajitev z navedenimi smernicami najpozneje 1. januarja 2016. Kot pa Komisija pravilno navaja, lahko države članice, ker jih izpodbijane smernice ne zavezujejo, te predloge upoštevajo ali zavrnejo. Če bi bil predlog Komisije upoštevan, bi vsi pravni učinki za zastopana podjetja izhajali iz ukrepa zadevne države članice, ki bi se lahko eventualno izpodbijal pred pristojnimi nacionalnimi sodišči. Če bi zadevna država članica zavrnila predlog Komisije, bi vsi pravni učinki za zastopana podjetja izhajali le iz obveznosti mirovanja zaradi morebitne odločitve Komisije, da na podlagi člena 19(2) Uredbe št. 659/1999 začne formalni postopek

preiskave iz člena 108(2) PDEU. Tudi v tem primeru bi zastopana podjetja lahko izpodbijala zakonitost take odločitve pred Splošnim sodiščem in med drugim trdila, da bi moral biti sektor mleka naveden v Prilogi 3.

- 28 Tretjič, kar zadeva zastopana podjetja, upravičena do znižanja, ki ga Komisija lahko šteje za nezakonito pomoč, ker je bilo odobreno pred priglasitvijo in ga je Komisija preučila po datumu začetka uporabe izpodbijanih smernic, je treba poudariti, da lahko Komisija navedene smernice za tako znižanje uporabi le v okviru ene od odločb, omenjenih v točki 26 zgoraj, saj se lahko na zastopana podjetja neposredno nanaša le taka odločba, ki bi jo lahko ta podjetja eventualno izpodbijala pred Splošnim sodiščem.
- 29 Nazadnje, četrtič, kar zadeva morebitno odločitev države članice, da ne bo odobrila novih znižanj za sektorje, ki niso naštet v Prilogi 3, bi bila to suverena odločitev zadevne države članice, kot pravilno trdi Komisija.
- 30 Obstoj izpodbijanih smernic namreč državi članici ne preprečuje, da Komisiji priglasijo novo znižanje za sektor, ki ni naštet v Prilogi 3, bodisi ker eventualno na podlagi pojasnil zadevnih podjetij meni, da ta sektor izpolnjuje pogoje za navedbo na seznamu v navedeni prilogi, bodisi ker meni, da Komisija teh pogojev ne more veljavno upoštevati. Res je zelo verjetno, da bi morala Komisija na podlagi izpodbijanih smernic sprejeti odločbo iz člena 7(5) Uredbe št. 659/1999, v kateri bi ugotovila, da je načrtovano znižanje pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgovom. Vendar bi že ta odločba lahko imela neposredne pravne učinke za podjetja, ki bi morala biti upravičena do znižanja. Ta podjetja bi lahko enako kot zadevna država članica pred Splošnim sodiščem izpodbijala utemeljenost odločbe, ki bi jo sprejela Komisija, in med drugim trdila, da bi moral biti sektor mleka vključen v Prilogo 3.
- 31 Tega sklepa ne more ovreči trditve, ki sta jo tožeči stranki navedli v stališčih glede ugovora nedopustnosti in v skladu s katero je bilo že ob sprejetju izpodbijanih smernic jasno, da bo Zvezna republika Nemčija Prilogo 3 „besedo za besedo“ vključila v svojo zakonodajo o znižanjih, tako da naj bi se sodna praksa, navedena v točki 21 zgoraj, uporabljala v obravnavani zadevi.
- 32 Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da je Komisija decembra 2013 začela formalni postopek preiskave v zvezi z nemško zakonodajo na področju znižanj ter izrazila dvom o zakonitosti znižanj, predvidenih zunaj sektorjev jekla in aluminija. Pripravo izpodbijanih smernic naj bi torej spremljala intenzivna pogajanja med Komisijo in nemškimi organi v zvezi s seznamom sektorjev, ki bi lahko bili navedeni v Prilogi 3. Kljub ničnostni tožbi, ki je bila 28. februarja 2014 vložena zoper odločbo o začetku formalnega postopka preiskave, naj bi nemški organi navedli, prvič, da želijo doseči kompromis, in drugič, da mora biti nova nemška zakonodaja o znižanjih tesno usklajena s smernicami v pripravi, celo spoštovati zahteve iz teh smernic.
- 33 Vendar v nasprotju s trditvijo tožečih strank to ne pomeni, da se sodna praksa, navedena v točki 21 zgoraj, uporablja v obravnavani zadevi.
- 34 Namreč, ker – kot je bilo navedeno v točki 30 zgoraj – izpodbijane smernice ne zavezujejo držav članic in ker te niso dolžne Komisiji priglasiti znižanj, ki ne bi izpolnjevala pogojev iz teh smernic, je možnost, da navedene države članice ohranijo ali sprejmejo nacionalno zakonodajo, ki je nezdružljiva s temi smernicami, mogoče šteti le za teoretično. V vsakem primeru tožeči stranki nikakor ne pojasnujeta, zakaj bi države članice in zlasti Zvezna republika Nemčija morale biti pravno ali dejansko dolžne upoštevati okvirna pravila, ki si jih je Komisija s sprejetjem izpodbijanih smernic naložila za izvrševanje svoje diskrecijske pravice.
- 35 Zgoraj navedeno je potrjeno z dejstvom, da je Zvezna republika Nemčija, kot tožeči stranki sami ugotavljata, pri Splošnem sodišču vložila ničnostno tožbo zoper odločbo o začetku formalnega postopka preiskave, ki jo je Komisija sprejela v zvezi z nemško zakonodajo o znižanjih, veljavno pred EEG 2014. Zvezna republika Nemčija je v okviru te tožbe, ki jo je nato umaknila (sklep z dne 8. junija

2015, Nemčija/Komisija, T-134/14, EU:T:2015:392), lahko izpodbijala predhodno presojo Komisije o znižanjih, ki jih je nameravala odobriti, ta presoja pa je bila po navedbah tožečih strank samih enaka presoji, ki izhaja iz izpodbijanih smernic.

- 36 V teh okoliščinah dejstvo, da so nemški organi napovedali, da bodo zakonodajo o znižanjih prilagodili, da bi jo uskladili z izpodbijanimi smernicami pred njihovim sprejetjem – ob domnevi, da je dokazano – ne pomeni, da so imele te smernice neposreden učinek na zastopana podjetja.
- 37 Vsekakor je položaj v obravnavani zadevi zelo drugačen od položajev, iz katerih izvira sodna praksa, navedena v točki 21 zgoraj.
- 38 Zgoraj v točki 21 navedeni sodbi Bock/Komisija (EU:C:1971:108) ter Piraiki-Patraiki in drugi/Komisija (EU:C:1985:18) sta se tako nanašali na predloga za razglasitev ničnosti dveh odločb, s katerima je Komisija nekaterim državam članicam na njihovo prošnjo dovolila, da uporabijo zaščitne ukrepe za proizvode s poreklom iz nekaterih držav. Sodišče je menilo, da se, ker so organi zadevnih držav članic navedli, da bodo uporabili zahtevane zaščitne ukrepe, dovoljenje Komisije neposredno nanaša na podjetja, ki so morala biti deležna teh ukrepov.
- 39 V obravnavani zadevi pa Zvezna republika Nemčija ne potrebuje dovoljenja Komisije, da svojo zakonodajo o znižanjih prilagodi zaradi njene uskladitve z izpodbijanimi smernicami ali da Komisiji prihlasi znižanja, ki niso združljiva s temi smernicami, drugače kot države članice, ki so jih zadevali zaščitni ukrepi, omenjeni v točki 38 zgoraj, in ki so potrebovale dovoljenje Komisije za naložitev takih ukrepov. Potencialnih upravičencev do znižanj, ki jih Zvezna republika Nemčija ni odobrila, zato izpodbijane smernice ne zadevajo podobno, kot so bila prizadeta podjetja, ki so morala biti deležna zadevnih zaščitnih ukrepov.
- 40 Zgoraj v točki 21 navedeni sodbi Dreyfus/Komisija (EU:C:1998:193) in Glencore Grain/Komisija (EU:C:1998:196) pa sta se nanašali na tožbi za razglasitev ničnosti odločb, ki sta bili naslovljeni na ruske oziroma ukrajinske organe ter s katerima je Komisija zavrnila financiranje dobave nekaterih kmetijskih proizvodov pod posebnimi cenovnimi pogoji. Ob upoštevanju kritičnih gospodarskih in finančnih razmer, s katerimi sta se morali spopadati Ruska federacija in Ukrajina, ter poslabšanja njunega prehranskega in zdravstvenega položaja, saj so bile dobave lahko plačane le s financiranjem Unije, pa je Sodišče menilo, da je možnost zadevnih organov, da pogodbe o dobavi izvajajo v skladu s cenovnimi pogoji, ki jih je Komisija izpodbijala, in se tako odpovejo navedenemu financiranju, zgolj teoretična.
- 41 V obravnavani zadevi ni nobenega razloga za sklepanje, da je Zvezna republika Nemčija dejansko v podobnem kritičnem položaju kot državi, omenjeni v točki 40 zgoraj, zaradi katerega bi imela zgolj teoretično možnost, da ne upošteva izpodbijanih smernic, na primer tako da Komisiji prihlasi znižanja, ki z njimi niso združljiva.
- 42 Iz vsega navedenega izhaja, prvič, da v nasprotju s trditvami tožečih strank Zvezna republika Nemčija ni niti pravno niti dejansko zavezana prilagoditi svojo zakonodajo o znižanjih, da bi jo uskladila z izpodbijanimi smernicami, in drugič, da se ne vključitev sektorja mleka v Prilogo 3 ne nanaša neposredno na pravni položaj zastopanih podjetij.
- 43 Ker se izpodbijane smernice na zastopana podjetja ne nanašajo neposredno, ni treba preučiti niti tega, ali se nanje nanašajo posamično, niti tega, ali so navedene smernice predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, da bi se presodilo, da ta podjetja niso procesno upravičena predlagati razglasitev njihove ničnosti.
- 44 Iz tega sledi, da tožeči stranki nista v enem izmed položajev, zaradi katerih bi bilo mogoče v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 14 zgoraj, ugotoviti, da je tožba združenj ali skupin dopustna.

45 Zato je treba tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

46 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. Milchindustrie-Verband eV in Deutscher Raiffeisenverband eV poleg svojih stroškov nosita stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.**

V Luxembourg, 23. novembra 2015.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
H. Kanninen